

Xin trả nợ người.

Trịnh công Sơn

Hai mươi năm xin trả nợ người Trả nợ một
Bao nhiêu năm em nợ ngọt ngào trả nợ một

thời em đã bỏ ai Hai mươi năm xin trả nợ dài
đời chưa hết tình sâu Bao nhiêu năm em nợ bạc đầu

Trả nợ một đời em đã phụ tôi Em phụ
Trả nợ một đời không hết tình đâu

tôi một thời bé dại Thơ dại ra đi không nhớ gì

tôi Thơ dại ra đi quên hết tình tôi

Hai mươi năm em trả lại rồi Trả nợ một
Bao nhiêu năm bỗng lại nhiệm mầu Trả nợ một

đời xa vắng vòng tay Hai mươi năm với cạn lại đầy
lần quên hết tình đau Hai mươi năm vẫn là thuở nào

Trả nợ một thời môi vắng vòng môi.
Nợ lại lần này trong cõi đời nhau.